גיור שור

ז"ל

זכרו של גיור שור ז"ל

שחר - שהיה חייל בקורס מכ"ים בגדודנו, נפל בעת פעילות מבצעית בעזה,
המשימה הראשונה במעלה בצה"ל - אבטחת תושבים יהודים.
הגדוד המתאבל על אובדן בן יקר רואה חשיבות עליונה להנציח זכרו של שחר
למרות שהיה חייל בגדוד למשך תקופה קצרה.

בחרנו להנציח את זכרו של שחר בכתיבת ספר זכרון.
בספר כתבי זכרונות של חבריו לנשק מהפלוגה, מפקדי הפלוגה ומפקד הגדוד.

"איך נפלו גיבורים
ויאבדו כלי מלחמה"

דבר מג"ד

שחר - למרות שהיית איתנו תקופה קצרה יחסית, מיד הבנו שיש לנו עסק עם בחור רציני ולמדנו להעריך אותך.
מפקדיך מעידים עליך - שחר - שהיית חייל למופת מכל הבחינות, והצגת יכולת טובה בקורס המכי"ם.

שחר - היית בין החיילים המובילים במחלקה בכל התחומים וכל משימה אשר הוטלה עליך בקורס בוצעה על ידך בצורה מושלמת - כמו שידעת לעשות.

◀

שחר - למרות צניעותך והרצון להסתיר, אנו יודעים שאתה יחד עם חברך גיא ז"ל, שלא נפרדתם גם בסיור הגורלי - דחפת את חבריך במחלקה להישגים ומאמצים ברגעים הקשים של הקורס למרות שלך לא היה קל, דבר המראה על בגרות.

בטוח אני שחר, שעתידך בחיל המודיעין היה מובטח, אך הכל נקטע בפתאומיות.

לנו המפקדים תחסר מאוד שחר.

לחבריך יחסר החבר אשר היה מקובל על כולם ועוזר תמיד לכולם.

חיל המודיעין הפסיד אדם מעולה.

נפרדים אנו ממך - שחר - מפקדי הגדוד, הפלוגה וחבריך, אך מבטיחים לזכור אותך תמיד.

יהא זכרך ברוך

סאייל מנשה עבוש

מפקד גדוד 906

סגל הפלוגה מספר: *דבר המ"פ*

ברור לי שזכות גדולה היתה לי להיות מפקדו של שחר, למרות שהכרותי עמו היתה קצרה ולא מעמיקה.

אך, הכרות זו הספיקה לי בכדי לגלות את העובדה ששחר היה ממצטייני הפלוגה.

אין ספק שהיה מבין מובילי המחלקה במהלך קורס המכי"ם, ואת זה ראו בתיפקודו היומיומי,

שחר היה צמא לדעת, ללמוד, ולהבין

ידע להעריך את מפקדיו להקשיב ולבצע את מטלותיו על הצד הטוב ביותר.

והדבר שבלט במיוחד היה אהבתו לאימונים, להיות בשטח ולהשקיע.

אין ספק שדמותו של שחר תלווה אותי עוד זמן רב

והזכרון ישאר עמוק עמוק בלב.

לנצח!

אלון עזריאל

דבר המ"מ

ביום הקליטה, היום הראשון לקורס, ניגש אלי לשולחן בחור צנום אך מלא ביטחון, עם מבט שובב שנשקף מעיניו.

ולאחר שיחת הכרות קצרה, ביקש את המאג, הכלי הכבד במחלקה.

מיד הבנתי שלפני עומד בחור רציני עם הרבה מוטיבציה ורצון להשקיע, ואומנם הוא לא אכזב, ובמשך כל התקופה הקצרה שהכרתי אותו תמיד רצה לדעת עוד ועוד, ובכל המשימות למרות שהיו קשות.

בכל מסע או הליכה ארוכה היה הולך איתי בראש המחלקה, ואם חבר היה מתעכב מאחור, מיד ניגש לעזור.

למרות הזמן הקצר שהיינו ביחד נדמה שהספקתי להכיר אותך יותר מכולם.

ועכשיו - נשארו אך ורק הזכרונות

שהם לעד.

- יוסי צור -

דבר המייס

אחד החיילים היותר טובים במחלקה.
תמיד עזר לחבריו גם במסעות הקשים.
למרות שסחב את המאג, שהוא הפקייל הכבד ביותר - החזיק מעמד וגם בימים הקשים הוא לא נשבר, על אף משקלו הצנום.
הראה רצון עז ללמוד, ותמיד רצה לדעת, למה וכיצד נעשים הדברים ומהם השיקולים!

כשהחיוך - תמיד על הפנים.

לעולם לא אשכח

שי פינטו

דבר המייב

שחר - אני זוכר אותך עוד מיום הקליטה של הקורס.

הגעת אלינו - בחור לא גדול במיוחד, אפילו צנום שפשוט דרש לסחוב את המאג לאורך הקורס.

בסתר ליבנו לא האמנו שתוכל לכך, אך במהרה גילינו את טעותינו.

אני זוכר שתמיד צעדת בראש המחלקה, תמיד משכת את כולם.

בתרגילים - מתלהב מהמאג שעשה תמיד מעצורים - באותו רגע הבנו באיזו בן אדם מדובר!

חברים מהפלוגה מספרים:

"תחילה בוכים
אחר כך הבכי מתאבן
אחר כך זוכרים דבר אחר ויחיד:
את נפילת הבן.

ואין אומרים דבר.
או מדברים על גשם ועל מה נשמע
ועל משהו עוד. ועוד על משהו.
והאוזן בין כה לא תשמע.

ושותקים
וקמים מן הכסא. ויושבים. וקמים. ושוב
ויודעים דבר אחר ויחיד:
לא ישוב."

אברהם חלפי

זכרון עולם

פעם כשהייתי קטן, היה אבי מספר לי על אותם חברים שנהרגו במלחמה.
אני הייתי מקשיב בדריכות וצמרמורת עברה בגופי.
אך משום מה אף פעם לא האמנתי כי גם אני אחוש את אותה ההרגשה - של אובדן חבר.
והנה גדלתי ואני כבר חייל, עדיין נזכר באותו ערב בו הודיעו לנו את הבשורה.
כולנו הזלנו דמעות ואני חשבתי לעצמי מה רע גורל ההורים.
באותו רגע העצב כמעט וחנק את גרוני, ובאותו רגע נשבעתי כי אותך שחר אזכור לעולם.
וגם עליך אספר לבני, בתקווה שבזמנם יגיע השלום המיוחל.

תמיר כליף

קשה לי לכתוב שורות אלה בידיעה שאתה לא איתנו.

היית בחור נהדר.

הכרתי אותך עוד בטירונות כשהיינו ביחד בצוות.

בהתחלה לא היטבתי להכירך אך ככל שעבר הזמן כך התקרבנו זה לזה ונעשנו חברים טובים.

אני זוכר כשהיינו מדברים על שאיפות - אתה רצית להיות בסיירת מטכ"ל או במשהו קרבי אחר, אבל הורידו לך פרופיל. והיינו מדברים גם על הבנות - על החברות שלנו, צוחקים אחד על השני.

שנינו רצינו להגיע לקורס מכי"ם, אתה רצית לעשות את המקסימום.

כשנודע על האסון הנורא - לא האמנתי שזה אתה, ועד עכשיו קשה לי לעכל - להאמין.

אתה - שתמיד רצית לצאת לכל סיור

אתה - שהתנדבת לכל מה שאפשר

איך קטעו לך את החיים - ערבי עוין שבחר בדרך המעוותת להביע את שנאתו לעולם.

לא אסלח, ולא אבין

תמיד אשמור לך פינה אצלי

פינה של אהבה והערכה.

תמיד אזכור אותך כחבר, עוזר ושאפתן.

שלך שי

צה"ל הפגיש ביננו ויעד אותנו לקצינים בחיל המודיעין.

בנובמבר 90 הגענו לצוקי עובדה.

טירונות של חודשיים נראתה לי כשנתיים.

אופטימיות היתה תכונה ייחודית לך. איני יודע מאין שאבת אופטימיות שכזו,

אבל זו אחת התכונות שוודאי חסרות לי.

שם, בחולות המדבר, ברגעים מייאשים, ידעת לאמר מלה טובה, לעודד

כשחיוך על פניך.

תמיד היית שם להושיט יד לעזרה, בכל רגע - לכל אחד.

תקופת הטירונות הסתיימה. נפשנו שבועיים בגלילות והגענו לקורס - מכי"ם.

רק לפני כשבוע עמדנו יחד בשמירה, וחלקנו חוויות מהקורס, חלמנו לעתיד,

ספרנו את הימים הנותרים עד לסיום.

אך יד מוסתת קטעה את חייך בדמי ימיך, וסוף לחוויות, סוף לחלומות וסוף לשמירות בצוותא.
לעולם לא חשבתי שאצטרך ללוות חבר לנשק בין מצבות אך המציאות המרה הוכיחה לי אחרת.

מיותר לומר שתמיד - אזכור

ממני
רון בר - אל

היית כאן ופתאום!

הכרנו לפני ארבעה חודשים לערך
וביחד התחלנו את הדרך
דרך שנקראת צבא
וללכת בה זה חובה
דרך של שלוש שנים
שבה הופכים למבוגרים.

התחלנו בה כגוף אחד
גוף שהוא גל מיוחד
גל שעובר הכל
כל מעצור ומכשול.

טירונות של חודשיים עברנו
ובתוך תוכנו ידענו
שזו לא סוף הדרך
כי יש עוד שנתיים ועשר בערך
אך גם אם נשמור על איפוק
לגמור טירונות זה סיפוק

השלב הבא - קורס מפקדים
וזה לא קל - אנחנו מודים
היינו בשטח
היינו במתח
אכלנו חול
וצעקנו "אני כבר לא יכול"

ודווקא עכשיו, כשהכל כמעט מאחור
פתאום הכל נהייה שחור
גלגלי מכונית
הרסו את התוכנית
והגל שהיה כל כך חזק
פתאום קטוע ומנותק
לנו קשה בלעדיך
אך שחר - לנצח נזכור אותך

יניב נדלר

הכאב!

מעולם לא איבדתי חבר
מעולם לא חשבתי שזה יקרה מוקדם כל כך
זה כואב!
הרגשה שלא מרפה
מחשבות על מה היה קורה אילו הדברים היו שונים
ויותר מכל - הרצון להבין למה!
במעט מאוד אנשים אפשר לגלות את הקסם
כל כך מהר בזמן כל כך קצר.
אנשים כאלו תמיד תורמים מעצמם
בלי שירגישו טוב ליבם משפיע על סביבתם

והופכים למודל חיקוי והשראה.

חובה לשמור על אנשים כאלו מכל משמר

כדי ששלהבת קסמם לא תרפה

אך כאן רצה הגורל אחרת

בשביב שניה

ברגע ללא השגחה

נשבה רוח קרה,כיבתה את הלהבה

והעבירה רעד בליבנו

מתגעגע אליך שחר

רביב פייג.

לך:

אני ושחר
צועדים בין המצבות
הוא אל האתמול
אני אל המחר

שמות רבים מלמנות
חקוקים בחזית המצבות
ואני חש שכולם על כתפי הצרות,
כל הנותרים כל המשפחות

רוצה אני לגעת בשמות
להעיר את כולם בהבל שפתי ההומות,

אך כוחי מועט
וקסמי דלים
ואינני מצליח
להשיבם אל החיים

wish you were here.

חבר

יד זיכרון על קבר שבר ז"ל